

سهم اجتماع پذیری معماری در طراحی معماری پایدار

حسین مهرگان^{*}، امین رستگار دولت آباد[†]، محمدرضا اسماعیل دخت[‡]

[✉] - مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای، یاسوج- بلوار امامت- امامت [✉] ،
hosseinmehrgan@yahoo.com

[✉] - کارشناس فنی استانداری کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج- بلوار امامت، امامت [✉] ،
perspective_rasti63@yahoo.com

[✉] - مدرس دانشگاه آزاد تهران شرق، تهران-بزرگراه نواب-بن بست احترامی،
mr.esmaeldokht@gmail.com

چکیده

رشد شتابان توسعه شهری و حضور گسترده صنعت و ماشین در معماری معاصر باعث تغییرات بنیادین در شکل و ساختار زیست بوم انسانها نموده است که در موارد گسترده ای باعث آسیبهای جدی به منابع زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی شده است. طرح معماری پایدار در جهت تامین نیازهای امروز بدون آسیب زدن به منابع فردا صورت گرفته است و شامل مولفه هایی چون پایداری اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی می باشد. در این نوشتار با عطف توجه به وجه اجتماعی پایداری ابتدا به بررسی و شرح جامعه پذیری یا اجتماع پذیری به عنوان فرایندی که انسان را برای حیات جمعی و فراگیری مناسبات زیست اجتماعی آماده می کند پرداخته و به بررسی عناصر اساسی جامعه پذیری شامل مهرورزی عاطفی، زبان و کنش متقابل انسانی (تعامل اجتماعی) پرداخته است که از این عناصر کنش متقابل اجتماعی دارای نقشی پررنگ در شکل گیری روابط اجتماعی و در نهایت جامعه پذیری اشخاص می باشد. سپس با معرفی فضای معماری به عنوان نوعی نهاد اجتماع پذیر، تعریفی از فضای معماری اجتماع پذیر به منزله مشخصه ای که زمینه تعامل و کنش متقابل اجتماعی را در طراحی فضاهای معماری فراهم می نماید ارائه گشته است. در ادامه به شرح چگونگی تاثیر فضای معماری بر اجتماع پذیری اشخاص پرداخته و ضمن اشاره به دستاوردهای اجتماعی آن با کندوکاو در وجه اجتماعی معماری پایدار سهم اجتماع پذیری معماری در ایجاد پیوندهای پایدار اجتماعی و خلق معماری پایدار بیان گشته است.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، جامعه پذیری، اجتماع پذیری، پایداری اجتماعی، تعامل اجتماعی